

Επενδυτής, 14 Ιουνίου 1997

Βιβή Βασιλοπούλου

Ζωγραφική της Μαρίας Γρηγοριάδη στη Μέδουσα

Μαγικές εικόνες

Ένα άλλο είδος «γραφής» αναπτύσσεται στο έργο της Μαρίας Γρηγοριάδη, όπως με ευχάριστη έκπληξη είδαμε στη «Μέδουσα». Η Μαρία κατάγεται από την Κρήτη και αυτό δεν το ξέρεις, το βλέπεις στο δίσκο της Φαιστού και με τον τρόπο που τον αποκρυπτογραφεί στο έργο της σε κάθετο ανάπτυγμα, που σηματοδοτεί παράλληλα τη ρήξη και τη συνοχή του πολιτιστικού γίγνεσθαι. Στα άλλα της έργα, η πρώτη «ανάγνωση» αποδίδει ένα τοπίο ενεργοποιημένο και φορτισμένο πολλαπλά, κομμάτια φύσης και ζωής να «αποτοιχίζονται» από την ιστορία και να «εντοιχίζονται» στην τέχνη, σε μια διαχρονική «στρωματογραφία». Η δραματική συνάντηση γίνεται στη ζωγραφική επιφάνεια, όπου και η «αδιαίρετη ένωση». Σ' αυτή τη μαγική εικόνα, όπου η ατμόσφαιρα υπαινίσσεται τόσα πολλά, η γοητεία είναι υπαρκτή και η οι συνέπειες απρόβλεπτες. Ο θεατής μαγνητίζεται στο «βάθος» της εικόνας, αναζητώντας το δικό του στέρεο έδαφος. Το μετέωρο βήμα του θεατή. Ένα στροβίλισμα «ξεναγεί» στο χώρο του πίνακα, όπου η αφομοίωση της μορφής και η επιβίωση της φόρμας. Η πάλη αφήνει τα ίχνη της στο τελάρο και η νίκη είναι υπέρ της τέχνης.